

INICIATIVES

efecte, per abraçar la creació sencera en tota la seva diversitat, bellesa i meravella. Això passarà si veiem la necessitat de reanimar el nostre sentit de pertinença a una família de vida més ampla, amb la qual hem compartit el nostre procés evolutiu. En el curs de la història, arriba un moment en què la humanitat està cridada a moure's cap a un nou nivell de consciència, a assolir un nivell moral superior. Un temps en què ens hem de desprendre de la nostra por i donar-nos esperança els uns als altres. Aquest temps és ara.

El Comitè Nobel Noruec ha desafiat el món a ampliar la comprensió d'allò que vol dir pau; no hi pot haver pau sense un desenvolupament equitatiu; i no hi pot haver desenvolupament sense una gestió sostenible del medi ambient en un espai democràtic i pacífic. Ha arribat l'hora d'aquest canvi. Faig una crida als líders, especialment de l'Àfrica, a expandir l'espai democràtic i a construir societats justes i rectes, que permetin que la creativitat i l'energia dels ciutadans prosperi.

Aquells de nosaltres que hem tingut el privilegi de rebre educació, tècniques i experiències i fins i tot poder, hem de ser models a imitar per a la propera generació de líders. En aquest sentit, m'agradaria també fer una crida per la llibertat de la meua companya, també premiada, Aung San Suu Kyi perquè pugui continuar la seva feina per la pau i la democràcia per al poble de Burma i de tot el món. La cultura juga un paper central en la vida política, econòmica i social de les comunitats. Efectivament, la cultura potser és la baula perduda en el desenvolupament de l'Àfrica. La cultura és dinàmica i evoluciona al llarg del temps, descartant conscientment tradicions retrògrades, com la mutilació genital femenina, i incloent aspectes que són bons i útils.

Els africans, especialment, haurien de redescobrir els aspectes positius de la seva cultura. Acceptant-los, es donarien a si mateixos un sentit de pertinença, d'identitat i de confiança. Cal també sacsejar la societat civil i els moviments de base perquè catalitzin el canvi. Faig una crida als governs perquè reconeguin el paper d'aquests moviments socials a l'hora de construir una massa crítica de ciutadans responsables, que ajudin a entomar els contratemps i a mantenir els equilibris en la societat. Per la seva banda, la societat civil hauria d'assumir no només els seus drets sinó també les seves responsabilitats.

Més enllà, la indústria i les institucions globals han d'adonar-se que assegurar la justícia econòmica, l'equitat i la integritat ecològica té més valor que els profits a qualsevol preu. Les extremes injustícies globals i els models de consum prevalents es perpetuen a expenses del medi ambient i d'una coexistència pacífica. Ens toca triar. Voldria fer una crida a la gent jove perquè s'involucrin en activitats que contribueixin a l'assoliment dels seus somnis a llarg termini. Tenen l'energia i la creativitat per modelar un futur sostenible. Als joves els dic: «Sou un regal per a les vostres comunitats i naturalment per a

tot el món. Sou la nostra esperança i el nostre futur».

L'apropament holístic al desenvolupament, tal i com l'exemplifica el Moviment del Cinturó Verd, podria ser assumit i reproduït en més parts d'Àfrica i més enllà. És per això que he creat la Fundació Wangari Maathai, per tal d'assegurar la continuïtat i l'expansió d'aquestes activitats. Tot i que molts objectius s'han assolit, molts altres romanen encara per fer.

Com a conclusió vull reflexionar sobre una experiència de la meua infantesa, quan podia visitar un rierol de vora casa per abastar aigua per a la meua mare. Podia beure aigua directament del rierol. Jugant entre les fulles de Rels-de-fletxa [arrowroot] vaig provar en va de recollir els enfilalls d'ous de granota, pensant-me que eren gotes. Però cada vegada que hi posava els meus dits entremig es trencaven. Després vaig veure milers de capgrossos: negres, plens d'energia i serpentejant a través de l'aigua clara sobre el refons marronós del terra. Aquest és el món que jo vaig heretar dels meus pares.

Avui, més de 50 anys més tard, el corrent s'ha assecat, les dones recorren a peu llargues distàncies per aconseguir una aigua que no sempre és neta, i els nens no sabran mai què han perdut. El repte és restaurar la llar dels capgrossos i retornar als nostres fills un món de bellesa i meravelles.

Moltes gràcies.

Oslo, 10 de desembre de 2004

TRADUCCIÓ: ORIOL PONSATÍ I MURLÀ
PUBLICAT AMB EL CONSENTIMENT DE LA NOBEL FOUNDATION, STOCKHOLM.
nobelprize.org/peace/laureates/2004/
www.terrificabras-filosofia.info

A Gas Natural també treballam per als que mai necessitaran la nostra energia.

Al Grup Gas Natural estem compromesos amb la utilització, sàvia i responsable, dels recursos naturals. Perquè el nostre entorn és, també, la nostra llar.